

S. Antonin.
Flor.
nis, canticis, atque laudibus. Huc
advoco Sanctum Antonium Floren-
tinum 4. parte Summae, titulo 8. cap. 3.
sic fantem Mariæ nomine: *Ego, sci-
lacet Virgo Dei Mater, concepta in
intellectu Angelico per cognitionem.
Et cum hoc cognoverunt, magnum
FESTVM fecerunt, in Paradiso
regratiantes Deo, & collaudantes
eius misericordiam maximam.*

Iob c. 38.
vers. 12.
296. Audivimus ascendisse auroram;
Mariam, inquam: sed quod ascen-
derit signatum, nescit humana cogni-
tio. Benè, optimeque quisque no-
strum cernit auroræ ascensum: at-
qui quod signatum, ac determinatè
ascendat, ob Zodiaci obliquitatem
ignorat. Licet enim Sol annis singu-
ulis eadem permeat, & lustret loca;
tamen singulis diebus ortus sui lo-
cum in Finitore mutat, & per spiras
variat. Hinc exoritur difficultas de-
finiendi auroræ materiali locum sui
ascensus. Scimus enim, & credimus
piè Mariam, mysticam Auroram,
assumptam esse in cælum: at deter-
minatum, ac præfinitum locum, quod
fuerit collocata, humana sedulitas
non capessit. Numquid ostendisti au-
roræ locum suum? Iobum alloqueba-
tur Altissimus cap. 38. vers. 12. Ac
si diceret: Haud ante tuum ortum,
nec post poteris assignare præfixum
auroræ locum. Solus ego, quod Crea-
tor omnipotens ei locum præparare
certum, ac præfixum, mihiique no-
tum, ad irradiandum hemisphærium
possum. Hanc finiti puncti cœlo-
rum, quod MARIÆ vehebatur,
ignorantiam ipsamet Sancta profite-
tur Ecclesia in Antiphona ad Mag-
nificat, in primis vesperris decantans:
*Virgo prudentissima, quod progrederis,
quasi aurora valde rutilans? Cælum
perentem Mariam interrogat Eccle-
sia, Quod progrederis? haud ignara com-
munis loci cœlitudinis, quem sa-
cra ac prudentissima Virgo petebat;
sed in scia, quodnam punctum cœli,
quamne prædefinitam sedem pos-
sessura Virgo gloria, & triun-
phans sic peteret. Præstat audire
Balthasarem Corderium super cap. 38.
Job, ad vers. 12. sic fantem: *Pre-
omnibus (Sanctis) ejus (Dei scilicet)
Mater, tanquam nova aurora
consurgens (fuit,) cui ostendit (ipse
Deus) locum suum, hoc est omnium**

Ecclesia in
Officio
Assum-
ption.
Balthas.
Corder.

D.Bernar-
dus.
Maria in
cœlo thronus
omnibus.
alii puris
destinatis
creaturis
dignior, &
excellor.
S.Brigitta
lib. 1.
Revel. cap.
8. sub fin.
Ibdem c.
9. ad me-
diūm.
Maria cor-
pus post
Christum
propinquus
Deo est.
Christus
cur dicatur
à dexteris
Dei meta-
phorice?
Dexteram
Dei tenere
quid sit.
S. Bernar-
din. Senens.
D. Bernar-
dus.

supremum post ipsum, (Verbum incar-
natum) ad suam dexteram ei assignans
thronum, sicut Salomon Matri sua.
Ergo MARIÆ cùm elevatur ad su-
pera, non ad eundem thronum vo-
catur cum Filio, sed ad separatum,
atque distinctum solium, et si pro-
ximum Filio Dei? Certe non est no-
strum Aurora mystica Deipara di-
catum in excelsis locum, sive thro-
num ostendere, aut assignare, nec
partem Empyrei cœli ei destinatam
definire. Hoc nobis perspicuum, &
satis notum clarescit cunctis. Sup-
ponimus primò, celiorem, ac su-
periorem cœli partem supra omnes
celites Deiparam possidere in excelsis.
*Nec in cœlis Regali solio dignior
locus (loquitur D. Bernardus ser. 1.
de Assumptione) in quo MARIAM
hodie MARIÆ Filius sublimavit.*
Quod suæ dilecta Brigitte Mariam
revelasse legimus, ista sic dicente:
*Sic ergo laudare debes me: Benedictus
tu Deus, qui corpus, & animam
MARIÆ Virginis Matris tua in
cælum assumpisti, & super omnes An-
gelos, juxta Deitatem tuam honori-
ficé collocasti. Et alibi adhuc loquitur
Virgo: Deinde completo cursu vita
mea, primò animam meam, quia ipsa
Domina erat corporis, ad Deitatem
excellentius ceteris elevavit. Inde
corpus meum, ut nullius creature cor-
pus sit tam propinquum Deo, sicut
meum. Supponimus secundò, per se-
solium, thronum, locum, aut sedem
occupatam per Virginem, intelligi
illum sicut, illamque cœli Empyre-
ri partem, quam ab æterno ipsi
Dominæ dicavit supremus Patens,
ut corporaliter, & non per meta-
phoram, staret à dextris Incarnati
Verbi, quod etsi corpore indutum,
metaphorice tamen sedet à dextris
Dei Patris; quia cùm Deus Æter-
nus Pater spiritus purus sit, non
propriè, sed metaphorice sinistram
dexteramque prædicatur habere:
ubi secundum merita, & ultra con-
dignum, Sanctos suos sedere facit,
hoc est ipsos honorificando, & glo-
rificando in posterioribus bonis gloriae
sua. An illa cœli Empyrei pars à
Virgine Deipara possessa, sit infra
Filij Dei thronum juxta ejus so-
lium, an verò, nostro modo con-
cipiendi, intra latera individualis
throni*

authoritates. Secunda opinio: In-
feriore thronum Salomonis solio
appositum ejus fuisse parenti, Sa-
lianum docuit: ex cujus typo
nonnulli autumant, Mariæ San-

Secunda
opinio.
Jacob Sa-
lianus.

etissimæ thronum inferiore atque
diversum graduacione esse throno

Locum Ma-
ria in cœlo
inferiore
unionem hypostaticam Verbi, intra
Trinitatis solium excelsum supre-
mam obtinet Christus sedem. Cum

igitur Virgo Deipara passim sedes,
& thronus Dei dicatur in Sacris;

liquet illam inferiore suo Filio in
cœlis partem possidere, ut potè quæ
sedes est sedentis ad dexteram Pa-
tris Filii: & sedes inferior semper

est super eam sedente. Præterea,
quia Christus est caput mystici cor-
poris Ecclesie, tam Militantis, quād

Triumphantis: at Maria laudatur

cum vocatur Ecclesie collum, quod
naturaliter inferius est suo capite.

Igitur indubie Deipara in cœlo

Empyreo medium replet spatium,
quippe superiorius Angelorum, ac

Beatorum choris; & inferioris suo

capite Christo. Id fulcire suis ver-
bis videtur Guaricus Abbas Ignia-
censis Serm. 1. de Assumptione Virgi-
nis, circa finem, dicens: Mariam di-

co exaltatam super choros Angelorum,

ut nihil contempletur supra se Mater,
nisi Filium solum: nihil miretur su-

pra se Regina, nisi Regem solum: ni-
hil veneretur Mediatrix nostra, nisi

Mediatorum solum. Hinc Tubalen-
sis parte 2. Throlog. Mariana, pale-
stra 35. cert. 2. sub num. 1874. hanc

Christoph.
Vega.

elicit consequentiam: Si ergo Chri-
stus Dominus summam superficiem con-

Vega.

vexam Empyrei occupat, & Beata
Virginis est locus destinatus juxta Fi-

Mariæ cho-
rum distin-
ctu in cœ-
lis efforma-
tione ob-
tinetur aliqui Au-
thores.

lium: Ergo Marianum corpus sub
Christi pedes subsistit, ac instar thro-
ni Filio deservit. Arridet huic placi-
to anagogia illius historiæ Evange-
licæ hujus solemnitatis, Luca 10. vers. 10.

39. scripta sic: Maria etiam sedens
secus pedes Domini, &c. Tertia op-
nio. Tertia op-
nio.

39. scripta sic: Maria etiam sedens
secus pedes Domini, &c. Tertia op-
nio. Tertia op-
nio.

S. Antonin. ninus Florentinus 4. parte Summa,
Flor. titulo 15. cap. 20. §. 15. cui suppar est
Gerson tract. 4. sup. Magnificat: qui-
bus arridens Paulus de Palacios su-
per caput 25. Matthei, folio mihi 231.

inquit: Beata Virgo chorum per-
se facit; nempe supra omnes tres
ordines Angelorum, sive hierar-
chias, & super eorum novem cho-
ros fulgentissimos, & gloriosos. Cui
placito adhærere legimus Soarium
tom. 2. in 3. p. disp. 21. scđt. 4. & no-
viter Gabrielem de Henao lib. 6.
Empyreologie, exercit. 19. scđt. 7.
num. 75.

Reverenter à nobis suppositis, ac
relatis hisce tribus assertis, nec no-
stra impugnando mente, devotè,
ac piè credimus, & adstruimus,
Mariam Sanctissimam Dominam no-
stram, ac Reginam corpore, & ani-
ma fuisse assumptam ad summum
Empyrei cœli verticem, & intra am-
plissimum Sanctissimæ Trinitatis sol-
lum juxta dexteram Filii colloca-
tam fuisse in eodem individuali (no-
stro loquendi modo) ipsius sui
Sponsi thalamo: ita ut cum ipso, &
ipsa Trinitate Sanctissima meruerit,
supremam componere Hierarchiam,
sive nimis excelsum chorom: cum
eadem virtute, non quidem physica
formaliter effectiva, sed meritaria,
& deprecativa morali, sanctificandi,
& glorificandi omnes Angelos, &
homines justos inferiores sibi, in
cœlo, quâ & Dominus Iesus us
Filius ejus Rex cœlestis illos realiter,
& physicè sanctificat, & glorificat:
fruendo à dextris ejus eademmet
gloria (quamquam aliter ac ipse
homo Christus IESVS ejus Filius).
Primum asserti nostri fulcimen ef-
format inordinata illa Sarælis am-
bitio & superbia, quâ factus Dei
adversarius, in cœlo residens & crea-
tus, adhuc ad altiora cœli culmina
inhians, ipsius Sanctissimæ Trinitatis

Isaie c. 14. concupivit solium, Isaie cap. 14.
vers. 13. & 14. dicens: In cœlum
conscendam, & similis ero Altissimo.
Si cœlum supremum pro sede Lucifer
possidebat, in quodnam altius illo
cœlo concendere fatagebat? dubitat
Angelicus Preceptor. Et respon-
det 1. parte, quæst. 61. art. 4. in fine,
his verbis: Ad tertium dicendum,
quod loquitur ibi non de cœlo aliquo

S. Thomas
Aquin.

corpoeo, sed de cœlo Sanctæ Trinita-
tis, in quod Angelus peccans aseen-
dere voluit, dum voluit aliquo modo
Deo equiparari, &c. Atqui Maria,
ut potè omnibus puris creaturis hu-
milior, promeruit, & obtinuit lo-
cum, quem appetiit Angelus inter
omnes superbior. Igitur exaltata fuit
Sancta Dei Genitrix usque ad quan-
dam similitudinem Altissimi, ex ge-
nere glorificationis excedens omni-
nia merita creaturarum, & ex gene-
re majestatis in supra cœli Empy-
rei parte sedentis, ut est majestas
Sanctissimæ Trinitatis, cuius confor-
tum in cœlis immediatus omni
pura creatura, sacra promeruit ob
humilitatem Deipara, & Lucifer
Virgo (loquor cum Cyrillo Alex.
laudat. in Deiparam, & cum Ephrem
Syro de laudibus Virginis.). Proficit
Amadeus Lausaniensis Episcopus
homilia 8. §. Suggestit, ubi ait: Mag-
ne Deus, terribilis bonitate, ineffa-
bilis, humilem ancillam erigis & exal-
tas, unde hostem omulum olim expu-
leras. Quod sic intelligo: Non modò
quem expuleras hostem è parte cœli
Empyrei, quam tenebat, sed à solo
majestatis tuæ, & Trinitatis throno,
quem æmulus sic ambitiosus ex-
petiverat & angelus, ô Domine,
deturbasti, & in eodem solio, &
throno tuam Sanctissimam collocasti
Parentem. Pro me est Richardus à
Sandto Laurentio lib. 12. de laud.
B. Mariae, column 1079. & 1080.

ubi sic habet de Maria cœlum ascen-
dente: Triplicem cœlum. Aërum, in
quo volucres cœli volant, de quo dici-
tur, Volucres cœli. Psal. 8. Sidereum,
in quo stella cœli stant, de quo dicitur
Ecclæsiast. 4. 3. Species cœli gloria stel-
larum. Empyreum, in quo Angeli
Deum laudant. Sed nec in primo, nec
in secundo, nec in tertio collocata est
Maria; cum super omnes Angelorum
choros non dubitetur exaltata, unde
ascendentem super rivulos aquarum.
&c. Sed in altiori, si quod altius est,
vel in superiori parte Empyrei, ubi est
Thronus divine Majestatis, quod
dicitur cœlum Sanctæ Trinitatis. Ni-
hil enim creditur altius in cœlo sede
Maria, quæ ad dexteram Filii sedere
reditur in throno Majestatis. Suffra-
gatur similiter nobis Bernardinus S. Bernard.
Senensis tom. 4. ser. 12. de assumptione
Mariae,

sarælis, sive
Lucifer, sive
lum Trini-
tatis super-
bè, ac temer-
rè concu-
pivit.

rum Reginæ Deiparæ reservatum
fuisse, illique præparatum.

Hinc colliges, quâm probabile
sit nostrum assertum de Marie so-
lio intra Trinitatis cœlum colloca-
to. Si enim Lucifer sedem suam in

Trinitatis throno figere fatagebat:
Ergo invidus sessionis Deiparæ jam
prævisæ, id cupiebat, ut simul Filii,
& Matris unum occuparet thronum.

Sicut enim Pater Æternus dixerat
Filio, Sede à dextris meis intra Tri-
nitatis solium: sic Christus Mariæ
in die Assumptionis dicturus erat:

O Mater sede à dextris meis, non
intra Trinitatis numerum, licet non
extra Trinitatis tabernaculum. Au-
di Petrum Bleensem ser. 28. in festo

Assumption. circa fuen, sic fantem:
Sicut in die Ascensionis Dominicæ di-
cit Dominus Domino meo, Sede à
dextris meis: sic & hodie dixit Do-

minus Domina mea, Sede à dextris
meis. Cujus sententia innixus Ni-
gidius Placidus opusculo 4. in Horto
deliciar. serm. 1. in die Annuntiatiæ
scribebat: Cum Sponsa Altissimi fa-
cta est Domina Gloria, asseditque glo-
riosæ in eodem solio cum Patre, col-
lega Patris est effecta. Si ergo Maria

in eodem solio ejusdem est sedis
cum Patre collega, profecto eundem
cum ipso spiritualem thronum ut so-
cia tenet; quin etiam (quantum
videtur possibile creaturæ) cum

Trinitate numerum quatuor seden-
tium complet. Idcirco Beata Trini-
tas sic alloquebatur Deiparam, si fi-
dem, rætes, cùdiam pia animæ, ac

devotæ fœminæ: Ascende in nostrum
locum, & thronum, ut absolvearis in

abyssu nostræ divinitatis, & habeas in
ista Trinitate locum quartum, si quan-
tum est possibile pura creature. Quæ

revelatio, & Trinitatis Sanctissimæ
sententia corroborari videtur au-
thoritate piissimi Patris Petri Cel-
lensis, qui Sermone de Purificatione

Maria, §. Inflectamus, sic loquitur:
O Virgo Virginum! Quid est hoc? Ubi
est? Singulare, & quodam modo ina-
stimabili penè immediate accedit ipse

Trinitati, ut siullo modo Trinitas illa
quaternitas externam admitteret, Tri-

nitate concedi pos-
set, ex Ma-
ria perfoma
coalesceret,

Petrus Ble-
ensis.

Nigidius.

Maria à Je-
su in mysti-
ca civit.

Dei, 3. par.
lib. 7. cap.
18. num.
329.

Richard.
Laurent.

Justiniian.

Mem.
Maria glori-
osior, &
excelsior in
cœlo sedes,
sumptuosa
triplex.

Cordem.
Maria wa-
ter, &
eadem
est gloria,
quamquam
alter.

Arnold.
Carnot.

Petrus
Cellensis.

R. P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

II simæ,